

خواندنگا

از بیان واقعیت‌ها نگریزیم

«...این‌جانب حدود ۹ سال است از رشته داروسازی فارغ‌التحصیل شده‌ام. وقتی به گذشته نگاه می‌کنم سال‌ها پیش جوانی علاقه‌مند بودم که با انگیزه‌ای بسیار قوی قدم در این راه می‌گذاشتم دلخوش به این که وسیله و بهانه خوبی برای خدمت به جامعه پیدا کرده‌ام. مدت‌ها از آن روز می‌گذرد و اکنون به جرأت اعلام می‌کنم نبود یک نظام منطقی و عدم وجود برنامه ریزی مناسب مسئولان امر همه این استعدادها و انگیزه‌های را برابر باد داد. بهترین سال‌های جوانی تلف شد و مهمتر از همه این همه سرمایه ملی و بیت‌المال پایمال شد. چرا؟ چراًی مسئله مهم است و نکته این‌جاست. ما پس از فراغت از تحصیل چه کردیم؟ چند سال دنبال مسئله سربازی: چندین سال طرح تیروهای انسانی که وظیفه داروساز در آن شرکت در جلسات متعدد وقت کیر، حل مشکلات پرسنلی. بازی با پرووندها. درخواست. توزیع و تهیه دارو و کارهایی از این قبیل و در کنار آن جستجوی داروخانه‌ای که در آن مسئول فنی بشوی شاید بعد از سال‌ها بتوانی مرهمی بر زخم‌های محرومیت‌های گذشته بگذاری. اگر احیاناً آن را یافته وارد داروخانه‌ای می‌شوی که اولاً با حیرت به نسخه‌هایی نگاه می‌کنی که به جز مهر پزشک چیز دیگری را از آن

درک نمی‌کنی (اولین قدم خواندن نسخه است) این‌جاست که نسخه پیچی که معمولاً حداقل دیلم دارد نقش استادی به خود می‌گیرد و خواندن نسخ را به تو آموزش می‌دهد.

رسم الخطی که مخصوص پزشک آن منطقه است و از پزشکی به پزشک دیگر مقاومت است و هر کدام آموزشی و کلاسی می‌طلبد. با این وصف شاید دنبال ترقی بگردی که سؤالات مکرر خود را جواب‌گو باشی؟! ثانیاً وقتی مشکل اول حل شد می‌خواهی با نظر علمی به این نسخ بنگری اما بعد از این همه مشغله و این سرگذشت و نیز به خاطر نبود تمرین‌های عملی در دوران آموزش می‌بینی از دوزاژ دقیق، تداخلات دارویی مهم نکات خیلی دقیق و مدرک مستند که بتوان نسخه را نقد کرد و پاسخ مستدل داد در ذهن‌ت نمانده و نیاز به مطالعات جدیدداری - اگر همت کردی و مطالعات خوبی هم داشتی شعاع اظهار نظر تو باز خیلی باریک است به خاطر این که واقعاً شرایط بالینی خاص هر بیمار که پنهان از توتُّ و تو هم نمی‌توانی وقتی ۱۰ نفر پشت پیشخوان ایستاده‌اند اطلاعات کافی بگیری باعث تغییر در برنامه درمانی می‌شود و تو خوب نمی‌توانی اظهار نظر کنی - البته شلوغی داروخانه و عجله مردم و اعتراض آن‌ها فرقی هم برای این کار نمی‌گذارد - با این وجود مشکلات دیگری هم مثل همکاری پزشک

✿ نظارت بر تبلیغات دارویی با چه روشی؟

«... اطلاعهای را که در شماره ۴۷۴ هفته‌نامه ... به چاپ رسیده است، حاوی نکات جالبی است. در این آگهی نشانی پزشک متخصص محترمی درج شده که مدعی شده‌اند درمان بزرگی پرستانت را فقط با داروهای علمی انجام می‌دهند.

برای اینجانب این سؤال مطرح شده که مگر داروی غیرعلمی هم داریم؟ این اصطلاح برای اولین بار مطالعه و مشاهده می‌شود و معلوم نیست که معادل و ترجمه چه لغت لاتینی است و در کدام کتاب مرجع و رفرانس می‌توان آن را مشاهده کرد. با این اطلاعه، خواننده تصور می‌کند که لابد داروهای موجود در مطب، علمی، و آنچه که در داروخانه‌هاست، غیرعلمی می‌باشد. نتیجاً اعتمادشان به دارو درمانی رایج پایین آمده و از نظر روانی انتظار درمان را نخواهند داشت. اگر قرار باشد، داروهای به اصطلاح علمی (؟) به این شیوه و در اختیار بیماران قرار گیرند نقش و وظیفه داروساز در امر مصرف بهینه دارو چه خواهد بود؟ عوارض این نوع مصرف به عهده کیست؟....»

تهران- دکتر تیزبین- داروساز

که هیچ تضمینی هم برای آن وجود ندارد هنوز باقیست.

سومین مشکل داروهای دستی است (داروهای بدون نسخه) که عواقب اعتراض به ناصحیح بودن آن غضب صاحب داروخانه و مردم و از دست دادن کار به دست آمده وغیره است.

اما اگر سال‌ها گذشت و بخت باز شد و نوبت داروخانه‌ات رسید مسایل مربوط به اجاره محل و انبار و حقوق پرسنل و چک و بانک و وام و ... گریبان تو را می‌گیرند. و انصافاً این مسایل خسته کننده و فراغت سوز هستند برای کسی که انتظارات از او خیلی زیاد است. آدم مثلاً علمی و تو می‌شوی یک فروشنده تحصیلکرده.

به هر حال تا بخواهی سرمایه‌ای را برای خرید محل داروخانه، منزل و یک رفاه نسبی فراهم کنی آن طرف خیابان اتوبوس آخرت آماده‌اند و با بوق گوش خراش خود تو را مجبور می‌کنند هر چه زودتر کرکره را بکشی و سوارشوی ...

همکاران عزیز بیایید از بیان واقعیت‌ها نگریزیم و ای کاش از شنیدن حقایق نگریزند- در اندیشه فردای بهتری باشیم- صرف این که پُست من بهتر است، جایگاه من بالاتر است و حقوق مکفى است دلیل بی‌توجهی نیست.

تحولات انسانی باید انجام گیرد- آموزش داروسازی باید جامعه نگر باشد- استفاده صحیح از آموخته‌ها صورت گیرد به نحوی که نه تنها ضمانت اجرایی داشته باشد بلکه اقبال مردم یا پزشکان از فشار قانون نباشد بلکه پزشک یا بیمار جهت مراجعته به داروساز خود احساس نیاز نکند.

ما گفتیم، چه کسی باید منعکس کند؟ چه کسی باید بشنود؟ چه کسی باید عمل کند؟ چه کسی باید شروع کند؟....»

زنجان- دکتر احمد حیدری- داروساز

